

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksista neuvoston direktiiviksi ja asetukseksi (sähköisen kaupankäynnin arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanosäännökset)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 11 päivänä joulukuuta 2018 tekemä ehdotus neuvoston direktiiviksi 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta, COM(2018) 819, ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta sähköisen rajapinnan avulla mahdollistettavien tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta sekä muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavia taikka tavaroiden etämyyntiä harjoittavia tai tiettyjä kotimaan sisäisiä luovutuksia suorittavia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien osalta, COM(2018) 821, sekä ehdotuksista laadittu muistio.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2019

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

Erityisasiantuntija Tuula Karjalainen

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

MUISTIO
31.1.2019

EU/2018/1840, EU/2018/1843

EHDOTUKSET SÄHKÖISEN KAUPANKÄYNNIN ARVONLISÄVERODIREKTIIVIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSIKSI

1 Yleistä

Euroopan komissio antoi 11 päivänä joulukuuta 2018 seuraavat ehdotukset:

— ehdotus neuvoston direktiiviksi 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta, COM(2018) 819;

— ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta sähköisen rajapinnan avulla mahdollistettavien tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta sekä muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavia taikka tavaroiden etämyyntiä harjoittavia tai tiettyjä kotimaan sisäisiä luovutuksia suorittavia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien osalta, COM(2018) 821.

Ehdotuksen COM(2018) 819 tarkoituksena on vahvistaa lisäsääntöjä, jotka tarvitaan 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen sovellettavan, joulukuussa 2017 hyväksytyn sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin tukemiseksi. Tämä koskee erityisesti sellaisia sähköisiä rajapintoja koskevia säännöksiä, joilla mahdollistetaan EU:hun sijoittautumattomien verovelvollisten tavaroiden luovutukset muille kuin verovelvollisille EU:ssa, sekä tuonnin arvonlisäveron ilmoittamiseen ja maksamiseen sovellettavia erityisjärjestelyjä.

Ehdotuksen COM(2018) 821 tarkoituksena on vahvistaa yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt alv-direktiiviin tehtyjen ja ehdotettujen muutosten tueksi.

2 Ehdotusten tausta

EU:ssa sovellettavasta alv-järjestelmästä säädetään neuvoston direktiivissä 2006/112/EY (alv-direktiivi).

Neuvosto antoi 5 päivänä joulukuuta 2017 neuvoston direktiivin (EU) 2017/2455, jäljempänä *sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivi*, jolla muutettiin alv-direktiiviä. Tällä direktiivillä muun muassa:

— laajennetaan alv-direktiivissä määriteltyjen televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittavia sijoittautumattomia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien (”arvonlisäveron erityisjärjestelmä”) soveltamisala koskemaan kaiken tyyppisiä palveluja sekä yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä (”laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä”);

— otetaan käyttöön erityissäännökset, joita sovelletaan sellaisiin verovelvollisiin, jotka mahdollistavat toisten verovelvollisten tietyt luovutukset muille kuin verovelvollisille sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden, kautta.

Kyseinen direktiivi on osa alv-toimintasuunnitelmaa COM(2016) 148. Direktiivi mainitaan yhtenä keskeisenä aloitteena myös digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa, sisämarkkinastrategiassa ja sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmassa.

Joulukuussa 2017 hyväksytyn sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin ja samassa yhteydessä hyväksytyn neuvoston täytäntöönpanoasetuksen muutosten (EU) 2017/2459 tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimivuutta ja EU:n yritysten kilpailukykyä sekä varmistaa sähköisen kaupan tehokas verotus. Tavoitteena on lisäksi vähentää yritysten hallinnollisia kustannuksia ja lisätä jäsenvaltioiden verotuloja.

Nyt annetussa ehdotuksessa COM(2018) 819 on sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin täydentämiseksi tarvittavia säännöksiä. Ehdotus COM(2018) 821 sisältää sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin täytäntöönpanossa tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt.

3 Ehdotusten tavoitteet

Ehdotus COM(2018) 819 sisältää uusia säännöksiä sellaisista verovelvollisista, jotka käyttävät sähköisiä rajapintoja, kuten markkinapaikkoja, alustoja ja portaaleja, mahdollistaakseen EU:hun sijoittautumattomien verovelvollisten tavaroiden luovutukset EU:ssa. Muutosten tavoitteena on vähentää tällaisten verovelvollisten hallinnollista rasitusta, sillä aiempaa useammat liiketoimet voitaisiin ilmoittaa laajennetussa arvonlisäveron erityisjärjestelmässä, mikä tehostaisi arvonlisäveron kantamista.

Ehdotuksella COM(2018) 821 vahvistettaisiin sähköisen kaupankäynnin alv-direktiiviä koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt. Direktiivillä laajennetaan arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisala kaikkiin elinkeinonharjoittajien kuluttajille tarjoamiin rajat ylittäviin palveluihin ja tavaroiden etämyyntiin sekä EU:n sisällä että kolmansista maista tai kolmansilta alueilta EU:hun. Laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä yksinkertaistaa arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia menettelyjä. Ehdotettujen täytäntöönpanosäännösten tavoitteena on yhdenmukaistaa direktiivin soveltamista, selkeyttää verotusmenettelyjä ja lisätä oikeusvarmuutta.

4 Ehdotusten pääasiallinen sisältö

4.1 Ehdotus COM(2018) 819 / direktiivimuutokset

Tavaroiden luovutuspaikkaa koskeva selvennys

Kun verovelvollinen mahdollistaa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen arvostaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin (alv-direktiivin 14 a artiklan 1 kohta) tai yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset muulle kuin verovelvolliselle henkilölle (alv-direktiivin 14 a artiklan 2 kohta), luovutuksen mahdollistavan verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

Näiden säännösten perusteella liiketoimi jaetaan kahteen osaan silloin, kun myyjä myy tavaroita asiakkaalle sähköisen rajapinnan kautta: kyseisen myyjän myynti sähköiselle rajapinnalle (yritysten välinen myynti) ja myynti sähköiseltä rajapinnalta asiakkaalle (yrityksen ja asiakkaan välinen myynti). Jotta tavaroiden luovutuspaikka voidaan määrittää asianmukaisesti, on tarpeen määrittää, kumpaan osaan tavaroiden lähetyks tai kuljetus liittyy. Ehdotuksen mukaan lähetyks tai kuljetus liittyy sähköiseltä rajapinnalta asiakkaalle tapahtuvaan myyntiin.

Myyjän ja sähköisen rajapinnan välisen myynnin vapauttaminen verosta sekä myyjän vähennysoikeus

Ehdotuksen mukaan sähköisen rajapinnan kautta tavaroita myyvän yrityksen myynti sähköiselle rajapinnalle vapautettaisiin verosta, ja kyseinen myyjä voisi vähentää myymiensä tavaroiden ostohintaan sisältyvän tai maahantuonnista maksamansa arvonlisäveron. Säännöstä sovellettaisiin tilanteessa, jossa sähköinen rajapinta katsottaisiin verovelvolliseksi yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamista yhteisön sisäisistä tavaroiden luovutuksista muulle kuin verovelvolliselle henkilölle.

Laajennetun erityisjärjestelmän soveltaminen tiettyihin kotimaisiin myynteihin

Sähköisen rajapinnan kautta tavaroita myyville yhteisöön sijoittautumattomilla yrityksillä saat-
taa olla eri jäsenvaltioissa tavaravarastoja, joista ne suorittavat kotimaisia myyntejä. Tällä het-
kellä tällaiset myynnit eivät kuulu yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle yhteisöön
kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskevaan
erityisjärjestelmään. Sähköisten rajapintojen, joiden katsotaan itse myyneen kyseiset tavarat,
olisi tällöin rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvollisiksi kaikissa näissä jäsenvaltioissa ja tilitet-
tävä arvonlisävero näistä kotimaisista myynneistä. Ehdotuksen mukaan sähköiset rajapinnat sai-
sivat käyttää laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää kotimaisissa myynneissä asiak-
kaille edellä mainituissa tilanteissa.

Tuonnin erityisjärjestely ja veron maksaminen määräaika

Tuonnin arvonlisäveron ilmoittamisessa ja maksamisessa sovellettavia erityisjärjestelyjä voi-
daan käyttää silloin, kun tuontiin ei sovelleta laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää.
Jotta varmistettaisiin, että arvonlisäveron ja tuontitullin maksaminen tapahtuu johdonmukaisesti
tavaroiden tuonnin yhteydessä, ehdotetaan, että tuonnin erityisjärjestelyssä sovellettava veron
maksamisen määräaika muutettaisiin vastaamaan tuontitullin maksamisen määräaika, joka
päättyy tuontikuukautta seuraavan kuukauden puolivälissä.

Voimaantulo

Direktiiviehdotuksen mukaan toimenpiteitä sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen,
jolloin sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin asiaankuuluvien säännösten soveltaminen al-
kaa.

4.2 Ehdotus COM(2018) 821 / asetusmuutokset

Myyjän välillinen osallistuminen tavaroiden lähettämiseen tai kuljettamiseen

Alv-direktiivin 14 artiklan 4 kohdassa määritelty 'yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti' ja
'kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynti' kattavat myös tava-
roiden luovutuksen tapauksissa, joissa myyjä osallistuu välillisesti niiden lähettämiseen tai kul-
jettamiseen asiakkaalle. Ehdotuksessa määriteltäisiin, mitä välillisellä osallistumisella tarkoiteta-
aan.

Sähköisiä rajapintoja koskevat säännökset

Alv-direktiivin 14 a artiklassa ja 242 a artiklassa otetaan käyttöön erityisiä säännöksiä, jotka
koskevat sähköisiä rajapintoja, kuten markkinapaikkoja, alustoja tai portaaleja, joilla mahdol-
listetaan muiden verovelvollisten suorittama tavaroiden luovutus tai palvelujen suorittaminen.

Ehdotuksessa:

— Määriteltäisiin ne tilanteet, joissa verovelvollisen katsotaan mahdollistavan tavaroiden myynnin sähköisen rajapinnan kautta. Ilmaisulla 'mahdollistaa' tarkoitettaisiin sähköisen rajapinnan käyttöä siihen, että asiakas ja myyjä, joka myy tavaroita käyttämällä sähköistä rajapintaa, löytävät toisensa, ja tämän seurauksena asiakkaalle toimitetaan tavaroita rajapinnan kautta.

— Määriteltäisiin ne tilanteet, joissa verovelvollisen ei katsota mahdollistavan tavaroiden myyntiä sähköisen rajapinnan kautta. Verovelvollisen ei katsottaisi mahdollistavan tavaroiden myyntiä, jos seuraavat ehdot täyttyvät: hän ei suoraan eikä välillisesti aseta tavaroiden luovutukseen sovellettavia yleisiä ehtoja; hän ei suoraan eikä välillisesti osallistu maksun perimiseen asiakkaalta; ja hän ei suoraan eikä välillisesti osallistu tavaroiden tilaamiseen tai toimittamiseen.

— Määriteltäisiin ne toimijat, joita ei katsottaisi verovelvollisiksi sähköisiksi rajapinnoiksi. Tällaisia olisivat verovelvolliset, jotka tarjoavat ainoastaan tavaroiden luovutukseen liittyvien maksujen käsittelyä tai tavaroiden luettelointia tai mainostamista taikka jotka ainoastaan ohjaavat tai siirtävät asiakkaita muihin sähköisiin rajapintoihin, joissa tavaroita tarjotaan myytäväksi.

— Määriteltäisiin maksun hyväksymisen ajankohta sellaisten luovutusten tai suoritusten osalta, jotka verovelvollinen mahdollistaa sähköisen rajapinnan kautta. Maksun hyväksymisajankohdasta pidettäisiin ajankohtaa, jona tavaroita sähköistä rajapintaa käyttämällä myyvä myyjä vastaanottaa tai sen puolesta vastaanotetaan asiakkaalta maksun vahvistus, viesti maksun hyväksymisestä tai maksusitoumus, riippumatta siitä, milloin maksu tosiasiallisesti suoritetaan.

— Määriteltäisiin, minkä tyyppisistä tiedoista niiden verovelvollisten olisi pidettävä kirjaa, jotka mahdollistavat tavaroiden luovutuksen ja palvelujen suorituksen yhteisön sisällä sähköisen rajapinnan kautta.

Verovelvollisen, joka mahdollistaa tietyt tavaraluovutukset yhteisössä käyttämällä sähköistä rajapintaa, katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen itse tavarat, ja hän on velvollinen maksamaan niistä arvonlisäveron. Ehdotuksen mukaan tällaista sähköistä rajapintaa ei kuitenkaan tietyissä tilanteissa pidettäisi vastuullisena arvonlisäveron määrästä, joka ylittää sen kautta tehdyn kaupan yhteydessä ilmoitetun ja maksetun arvonlisäveron. Vapautuminen veronmaksuvelvollisuudesta edellyttäisi, että sähköinen rajapinta on riippuvainen sen kautta tavaroita myyvän toimijan luovuttamista tiedoista, että nämä tiedot ovat virheellisiä ja että sähköinen rajapinta voisi osoittaa, ettei hän tiennyt eikä voinut kohtuudella tietää tietojen olevan virheellisiä.

Lisäksi ehdotetaan, että rajapinnan kautta tavaroita myyvien myyjien oletetaan olevan verovelvollisia ja tavarat ostavien henkilöiden ei-verovelvollisia. Tällä oletuksella vapautettaisiin sähköinen rajapinta rasitteesta, joka aiheutuisi siitä, että sen pitäisi pystyä todistamaan myyjän ja asiakkaan asema.

Arvonlisäveron erityisjärjestelmää koskevat säännökset

Ehdotuksen mukaan verovelvollista edustavalle ja hänen puolestaan toimivalle välittäjälle, joka käyttää laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiin, annettava yksilöllinen tunnistenumero ilmaisisi vain lupaa toimia välittäjänä. Välittäjä ei voisi käyttää tätä tunnistenumeroa itse suorittamiensa verollisten liiketoimien arvonlisäveron ilmoittamisessa.

Jos verovelvollinen lopettaa vapaaehtoisesti arvonlisäveron erityisjärjestelmän käytön, hän ei nykyisten säännösten mukaan saa käyttää arvonlisäveron erityisjärjestelmää missään jäsenvaltiossa kahden kalenterivuosineljänneksen aikana. Tämä säännös kumottaisiin, koska se ei ole jäsenvaltioiden mielestä hyödyllinen ja siitä voi aiheutua ylimääräistä rasitetta verovelvollisille.

Arvonlisäveron erityisjärjestelmää käytettäessä aiempiin arvonlisäveroilmoituksiin voi tehdä oikaisuja kolmen vuoden ajan seuraavien ilmoitusten yhteydessä. Ehdotuksessa täsmennettäisiin, kuinka 1 päivää tammikuuta 2021 edeltävien verokausien ilmoituksia koskevia oikaisuja olisi käsiteltävä vuodesta 2021 alkaen. Yhdestä järjestelmästä toiseen siirtymisen aiheuttamien tietoteknisten vaikutusten rajoittamiseksi nykyinen järjestelmä pidettäisiin voimassa siltä osin kuin on kyse oikaisujen tekemisestä arvonlisäveron erityisjärjestelmän puitteissa tehtäviin alv-ilmoituksiin, jotka koskevat ajanjaksoa vuoden 2017 viimeisestä neljänneksestä vuoden 2020 viimeiseen neljännekseen.

Laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän puitteissa oikaisut aiempiin alv-ilmoituksiin on tehtävä jonkin seuraavan ilmoituksen yhteydessä. Kun lopullinen alv-ilmoitus on tehty, ei sellainen verovelvollinen, joka on suljettu arvonlisäveron erityisjärjestelmän ulkopuolelle, voi enää tehdä alv-ilmoituksia. Ehdotuksen mukaan lopullista ilmoitusta ja sitä edeltäviä ilmoituksia koskevat oikaisut, joiden tarve havaitaan lopullisen ilmoituksen tekemisen jälkeen, hoidettaisiin suoraan kulutusjäsenvaltion veroviranomaisten kanssa.

Arvonlisäveron erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen ei enää tarvitsisi pitää kirjaa asiakkaiden nimistä. Näitä tietoja ei tarvita sen määrittämiseksi, missä jäsenvaltiossa verot luovutuksesta tai suorituksesta maksetaan. Tietojen säilyttämisestä voi myös aiheutua tietosuojaoingelmia. Tavaroiden luovutusten valvonnan helpottamiseksi kuitenkin ehdotetaan, että tavaroiden palautuksia tai lähetysten tai liiketoimien viitenumeroita koskevat tiedot sisällytetään niiden tietojen joukkoon, jotka verovelvollisen on säilytettävä.

Voimaantulo

Asetusehdotuksen mukaan toimenpiteitä sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen eli siitä päivästä, jolloin tällä ehdotuksella täytäntöön pantavien sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin asiaankuuluvia säännöksiä aletaan soveltaa. Verovelvollisille annettaisiin mahdollisuus rekisteröityä laajennettuun arvonlisäveron erityisjärjestelmään 1 päivästä lokakuuta 2020 alkaen.

5 Ehdotusten oikeusperusta ja suhde toissijaisuusperiaatteeseen

Ehdotus COM(2018) 819 perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 113 artiklaan. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

Ehdotuksella puututaan tiettyihin sähköisen kaupankäynnin alv-direktiivin antamisen jälkeen esille tullessiin kysymyksiin. Kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava kyseistä direktiiviä. Muutoksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että sähköisiä rajapintoja koskevia säännöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, jotta tulonmenetyksiä aiheuttavia poraansareikiä ei pääsisi syntymään.

Ehdotus COM(2018) 821 perustuu alv-direktiivin 397 artiklaan, jonka mukaan neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toi-

menpiteistä. Alv-täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisalaa on laajennettu, ja tällä ehdotuksella muutetaan kyseisessä asetuksessa vahvistettuja yksityiskohtaisia säännöksiä, jotta kyseinen järjestelmä toimisi moitteettomasti. Laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän toiminta perustuu EU:n laajuiseen tietojärjestelmään, jonka avulla jäsenvaltiot voivat vaihtaa sähköisesti arvonlisäverovelvolliseksi hakeutumista ja arvonlisäveroilmoitusta koskevia tietoja. Tämän on perustuttava yhdenmukaistettuihin yksityiskohtaisiin säännöksiin.

Komission mukaan ehdotukset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia.

Hallituksen kanta vastaa komission näkemystä toissijaisuusperiaatteesta.

6 Ehdotusten kansallinen käsittely ja käsittely Euroopan unionissa

Euroopan parlamentin ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausuntoja ei ole vielä ehdotusten johdosta annettu.

Ehdotusten käsittely neuvoston verotyöryhmässä on aloitettu 12 päivänä joulukuuta 2018.

Muistiolounnos ehdotuksista on ollut 18.-22.1.2019 kirjallisessa menettelyssä EU-asioiden komitean alaisessa jaostossa EU9 (Verot).

7 Ehdotusten vaikutukset Suomelle

Direktiiviehdotus edellyttää Suomen arvonlisäverolainsäädännön muuttamista vastaamaan EU:n lainsäädäntöä. Täytäntöönpanoasetus on jäsenvaltioita suoraan oikeudellisesti sitova, eikä sen täytäntöönpano edellytä kansallisia lainsäädäntötoimenpiteitä.

Ehdotusten tarkoituksena on täsmentää ja selkeyttää joulukuussa 2017 hyväksytyn sähköisen kaupan alv-direktiivin säännöksiä. Erityisjärjestelmät antavat yrityksille mahdollisuuden täyttää järjestelmien soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden ja palvelujen osalta verovelvoitteet tunnistamisjäsenvaltiossa. Järjestelmät yksinkertaistavat siten rajat ylittävää kauppaa käyvien yritysten velvoitteita.

Ehdotetut direktiivimuutokset vähentäisivät toimijoiden hallinnollisia kustannuksia. Täytäntöönpanoasetuksen muutokset yhdenmukaistaisivat direktiivin soveltamista ja parantaisivat siten järjestelmän toimivuutta ja oikeusvarmuutta.

8 Ahvenanmaan asema

Asia ei kuulu Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan.

9 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa alv-direktiivin ja direktiivin täytäntöönpanoasetuksen muuttamista ehdotusten pääpiirteiden mukaisesti. Ehdotetut säännökset ovat omiaan yhdenmukaistamaan direktiivin soveltamista eri jäsenvaltioissa sekä parantamaan oikeusvarmuutta ja järjestelmien toimivuutta. Ehdotusten teknisiä yksityiskohtia on kuitenkin vielä selvitettävä.